

A kisbaba valódi szükségletei

Amikor

várva várt kisbaba-bánk először jelentkezik, természetesen első gondolataink egyike, hogy szeretnénk neki mindent megadni, amit csak lehet. De vajon tudjuk-e, hogy mi az a minden, amire a kisbabának szüksége van?

Ha körülnézünk az üzletek kínálatában, elolvassuk a mamáknak szóló hirdetéseket, megnézzük a reklámokat, akkor könnyen azt a képet kaphatjuk, hogy a babának minél drágább, és igazán mindentudó szerkezetekre, rengeteg, pénzért kapható felszerelésre van szüksége.

Csodálatosan dekorált, színben harmonizáló gyermekszobára, baldachinos ágyra. Fölötte az elmaradhatatlan, forgózenélő szerkezetű, amiből már létezik távirányítós kivitelű is, hogy addig se kelljen odamenni a babaágyhoz, amíg azt felhúzzuk. Szuper, többfunkciós, több fokozatban dönthető, a legújabb divatszínekben készülő baba-kocsira. Formatervezett kiskádra, amiben már tartani sem kell a babát: helyettünk körülöleli a műanyag. Bébióra, ami helyettünk figyel, amikor kisbabánk a család életétől távol alszik a szobájában.

Csupa olyasmi, ami valójában a pénzről szól, olyasmi, amit a gyártónak megéri megvetetni a szülőkkel. Az erőszakos marketing könnyen elhiteti velünk, hogy nem is vagyunk jó szülők, ha nem szerezzük be mindezt, és mindezekből a legjobbat a gyerekeknek - nagyon mély érzéseinkre próbálnak hatni ezzel az üzettel! Hiszen ki ne szeretne a lehető legjobb anyukája-apukája lenni a gyermekének? Ezért akár erőnkön felül is költünk a babafelszerelésre, mert félünk attól, hogy netán azon múlna a gyerekek boldogsága, hogy nem kaptak meg valamit.

De valóban ezektől lesz boldog? Valóban ezekre lenne szüksége? Vagy egészen más dolgokra, amikre nem készít fel minket senki? Mert ezek a más dolgok nem kerülnek pénzbe, csupán időbe és energiába, így egyetlen cégnek sem érdeke, hogy reklám-kampányt indítson mellettük.

Vajon mik a kisbaba valódi szükségletei?

Az biztos, hogy nagyon nagy szüksége van testkontaktusra. A testkontaktus iránti igény a táplálkozási szükséglettel egyenlő erősségű! Semmilyen remekbe szabott baba-kocsi, kiságy, zenélő szerkezet, szobahinta nem tudja pótolni apa vagy anya ölelését és ringatását, és nem is szabadna ennek kiváltására használni az előbbieket. A testkontaktus, az ölelés egy olyan összetett helyzet, amiben a baba érzékeli a szülő lélegzését, szívdobogását, illatát,

mozdulatait, amelyből biztonságban meg tudja figyelni az őt körülvevő világot. És ezáltal tud fejlődni.

Szüksége van válaszkész gondozásra, arra, hogy a szülő az igényeire a lehető leggyorsabban és legmegfelelőbben reagáljon. A kisbaba nem képes még a késleltetés-re, hiába is várnánk el tőle, így fontos, hogy a szükségletei hamar kielégüljenek. Ennek a biztonságos érzésnek a hátterén alakítja ki a kötődést, tanulja meg a késleltetést, és lesz képes majd később is megosztani problémáit és örömeit. Nem szabad bedőlni a ríogatás-nak, hogy a mindig felvett kisbaba idővel a család zsarnokává válik, aki ugráltatni fogja a szüleit. Az újszülött nem azzal a szándékkal érkezik közénk, hogy uralkodjon rajtunk, ugráltasson minket, vagy kellemetlenséget okozzon, csupán az igényeit közli. De mivel ezek nagyon mélyről fakadó szükségletek, épp ha nem elégülnek ki, akkor fognak kerülőutakat keresni maguknak.

Az érzelmi biztonságban felnövő gyerek képes mások érzelmeit és szükségleteit is felismerni és tiszteletben tartani, amikor elég éretté válik erre, ellentétben a bizonytalan emberrel, aki mindig arra fog törekedni, hogy elsősorban a saját igényei elégüljenek ki a lehető legnagyobb mértékben.

Szüksége van az igény szerinti szoptatás-ra, arra, hogy a szoptatás ne csak az etetés módját jelentse, hanem egyben vigasza, álomba ringatója, nyugtatója, fájdalom-csillapítója is legyen a babának. A természet mindent megtett azért, hogy a szoptatás így működhessen, az anyatej tartalmazza az ehhez szükséges anyagokat - nekünk csak élnünk kell velük oly módon, hogy mindig mellre tesszük a kisbabát, amikor ő azt igényli.

Szüksége van rá, hogy velünk lehessen, hogy ott tartózkodhasson, ahol a család élete zajlik, hogy ne legyen kizárva, kirekesztve a társas érintkezésből, a zajokból, beszélgetésekből, tevékenységekből. Hogy megfigyelhesse a családot működés, élet közben, hogy emberi zajokkal legyen körülveve. Hogy része legyen a mindennapjainknak - nappal és éjjel is.

És szüksége van arra, hogy szeretve érezze magát, hogy azt élhesse meg, hogy az ő jöttének örültek a szülei. És ezt az érzést mind a fentiekből tudja leszűrni.

Mennyivel könnyebb megvásárolni a legmo-dernebb szerkezeteket, és elégedetten hát-radőlni, hogy mindent megtettünk a gyerme-künkért, mint rászánni a figyelmünket, időn-ket, energiánkat, nappalunkat és éjszakánkat, hogy gondozzuk, szeressük, megértsük a kisbabánkat!

Persze jó, ha valaki megengedheti magának a kényelmi berendezéseket, de ezek sosem helyettesíthetik a kisbaba valódi igényeire való odafigyelést!

Ahogy írtam, a kisbaba tényleges szükség-leteire általában nem hívja föl senki sem a leendő szülők figyelmét. De talán segíthet a felkészülésben, ha még várandósan ellátogatunk egy La Leche Liga csoportba, ahol a kötődő nevelést a gyakorlatban meg-élő édesanyák tapasztalatait hallgathatjuk meg arról, hogy milyen is az élet a kis-babával, minek is vehetjük igazán hasznát a mindennapokban.

Schneiderné Diószegi Eszter

pszichológus, LLL csoportvezető, szoptatási szaktanácsadó

Forrás: LLL